

1. Ik ben Evie

Ik ben Evie.

Ik ben bijna drie jaar.

Ik heb bruine krulletjes en bruine ogen.

Ik woon in Schot-land.

En weet je wie dit is?

Dit is Snuffie, mijn konijn.

Mijn eigen, lieve Snuffie.

Ze heeft lange oren.

Haar neus is roze.

Ik kreeg Snuffie toen ik één jaar werd.

En ik vind haar heel lief.

Ik kan niet zeggen

hoe lief ik haar vind.

Snuffie is altijd bij mij.
Soms ga ik met mama naar de winkel.
Dan neem ik Snuffie mee.
Nu gaat mama ook boodschappen doen.
'Evie, ga je mee?' vraagt ze.
'Ja mama.'
Ik pak Snuffie.
'Kom Snuf, we gaan.'

Snuffie mag bij mij in de wagen zitten.
Haar poten wiebelen heen en weer.
Dat vind ik grappig.
Snuffie heeft grote wiebelpoten.

In de winkel is veel te zien.
De winkel is heel groot.
Je kunt er bijna alles kopen.
Eten, kleren en spullen voor in huis.
'Wat zullen we vandaag eten, Evie?'

Lekkere rijst met linzen-saus?
Dat lust jij wel, hè?’
Mama doet de linzen in het mandje.
Linzen zijn heel klein.
Ik zie rode en groene.
Mama pakt melk en brood.
Ze neemt ook kaas mee.
Dan zijn we klaar.

Mama loopt langs het speel-goed.
Ik zie een mooie pop.
En heel veel leuke dieren.
‘Mag ik eruit?’ vraag ik.
Ik wil niet in de wagen blijven.
Het is veel leuker om eruit te zijn.
Dan kan ik met de dieren spelen.
‘Mama, mag ik er nu uit?’ vraag ik weer.
Fijn, mama tilt me uit de wagen.
Nu kan ik de dieren goed zien.

Ze zijn heel mooi.
Ze kunnen bewegen.
Ze kunnen ook geluid maken.
Mama pakt een schaap.
Ze duwt op een knopje.
En dan ...
Ik kan mijn ogen haast niet geloven!
Het schaapje loopt!
Het zegt: 'Mèh, mèèh.'

'Mag deze ook, mama?'
Het mag.
Nu loopt het varken ook.
Het zegt: 'Knor, knor.'
'Mag deze nu?'
Ik geef mama een konijn.
Het konijn wipt.
Het zegt: 'Snif, snif.'
Alle dieren lopen.

Alle dieren maken geluid.
Wat zijn ze grappig!
'Een echte beesten-boel!'
zegt mama.

We gaan naar de kassa.
'Geef de dieren maar aan mij',
zegt mama.
Ik pak het varken.
Ik kijk er nog eens goed naar.
Dan geef ik het aan mama.
Ze zet de dieren netjes terug.
'Je bent een grote meid, Evie.
Je kunt al goed helpen', zegt mama blij.
Ze is trots op mij.
Trots, omdat ik haar help.
Dat vind ik fijn.
Nu staan de dieren weer in hun hokje.
'Dag dieren', zegt mama.
'Tot de volgende keer!'